

Ingrids historie, fortalt af tre stemmer

1. **stemme:** Hej alle sammen! Ja, jeg hedder Ingrid, ikke at forveksle med dronning Ingrid, selv om jeg jo er mindst lige så dronningeagtig. Jeg vil meget gerne fortælle om mig selv, så nu skal I bare høre...
2. **stemme:** Hej, hej, ja, jeg hedder også Ingrid, Ingrid den 2. Jeg burde egentlig være født med en gylden ske i min mund, men i stedet kom jeg til verden som 3. barn i en søskendefolk på fem – tre drenge og to piger. Min mor var Oda og min far var Richard, og alle vi børn var nogle værre ballademagere, så min mor havde såmænd nok at se til...
3. **stemme:** Mit navn er – ja, gæst engang! – også Ingrid. Som barn var jeg knyttet til min søster Ellinor, men undertiden også lidt sur, fordi hun jo var den ældste og derfor nogle gange fik lov til mere end mig! Vores veninder på Niels Bohrs vej var oste-søstre, og sammen lavede vi cirkus og førte os rigtigt frem i gadebilledet... Min far havde en fin bil, og nogle gange opdagede han slet ikke, at vi børn havde sat os på bagsmækken og kørte rundt med ham...
2. **stemme:** Ja, i skolen var jeg selvfølgelig dødflettig (!), men også ret opfindsom. Jeg var ikke særlig bange for lærerne, selv om jeg da flere gange fik en ørefigen. Jeg var god til at stikke det dumme grin i lommen... og i det hele taget til at underholde mine skolekammerater.
1. **stemme:** Men dybest set var jeg nu en meget artig pige... og blev så smuk, så smuk med mit lange mørke hår og mine skønne brune øjne. Jo, jo, jeg vidste skam godt, at jeg var lidt af en steg, og hvis fyrene ikke automatisk kiggede på mig, skulle jeg jo nok få dem til det... Som dengang jeg på cykel fik øje på en ung mand på fortovet, og lige skulle pifte, men hov, der var sgu en bus, og pludselig lå jeg neden under den...
3. **stemme:** Mit hjem var sådan lidt småhelligt, så man måtte jo sno sig, hvis man gerne ville have lidt sjov og ballade... Veninder, som man kunne sove hos, var gode at ha', hvis der var jazzkoncert og andre interessante ting. Jeg var selvfølgelig ret god til at danse, og det var såmænd også til jazzball, at "Arnemanden" faldt for møen her...
2. **stemme:** Arne var en rigtig, rigtig sød soldat, og en gentleman, naturligvis. Han vidste, at unge piger skulle følges hjem, og det var foresten også sådan, han mødte min ældste bror... Og scæferhunden, ikke at forglemme... Min bror var meget vred og mente, jeg straks! skulle hjem og i seng, men se, jeg blev nu gift med soldaten alligevel...
1. **stemme:** ja, først skulle der selvfølgelig spares op og sørges for hele. For køkkensager og sølvtøj. Hos guldsmeden arbejdede jeg hårdt og fik fat i det meste. Og bryllupsskoene blev købt for hundredvis af opsparede 1-ører. Arne besøgte jeg så tit, jeg kunne. Og selv om han var meget ung og havde mange filipenser, var han jo ikke til at stå for.

2. **stemme:** Snart stod huset klart - i byen Ilskov langt ude på landet... Og jeg glemmer selvfølgelig aldrig den fine junidag, soldaten bar mig over dørtærsklen... Let var det ikke helt at flytte fra storstaden Herning til lilleputtebyen på heden, men jeg var en ørn til at finde veninder og har altid haft et godt kaffesøstertalent...
3. **stemme:** Mange gæster og venner, men i de første par år ingen børn. Der snød vi dem sgu rigtig, for alle troede jo, at noget måtte være på vej. Men næh, nej, Lisa kom først nogle år senere, og så kom også Anette. Jordmoderen kom til gengæld ikke, så Arne måtte have fat i urtekniven.....
2. **stemme:** Med tøserne om benene havde mor her dælme travlt. Og nemt er det jo heller ikke, når man mener, der absolut skal være rent over det hele.... Som husmor har man sandelig nok at se til, og desuden skal rygepauserne jo passes..... Toget tog vi undertiden til Herning, og så besøgte vi mormor og morfar...
1. **stemme:** Penge var der ikke altid så mange af, men til gengæld var der liv i gaden og i huset, og snart også diletant, gymnastik og atletik. I diletant var jeg selvfølgelig den bedste, den næsten fødte skuespiller, selv om tøserne ikke var så vilde med, at mor her skulle kysse en fremmed mand!
2. **stemme:** Tiden gik, og Dorthe kom til, og hun var en værre spilopmager. Og såmænd skulle hun også lige have kolik, så der var en farlig ballade de første mange måneder.... Huset fik nogle flere rum, og Ingrid her holdt styr på kiosken og ungerne i svømmehallen... Dorthe blev en værre vandhund, og i ferierne tog vi til Amsterdam eller Skagen...
3. **stemme:** Ja, i mellemtiden fik jeg også kørekort og kunne nu bevæge mig frit omkring som uafhængig kvinde! Måske var der lige et par småuheld i begyndelsen, som dengang jeg blev meget sur over ikke at måtte komme igennem kontrollen på Arnes arbejde, og straks satte bilen i bakgear. Bang, sagde det, for der var jo lige en anden bil, og ungerne skreg "Moar!".
2. **stemme:** Og så skulle vi ellers flytte til Norge. Jeg var selvfølgelig også ret dygtig til at stå på ski...(!). Ja, jeg overdriver sgu da ikke... Det blev til mange, lange ture i det norske landskab med kaffekanden og de lidt stærkere drikke. Ja, løber blev jeg skam også, og jeg var næsten lige så god som den anden Ingrid, ja hende den norske maratonløber...
3. **stemme:** En gambler har jeg vist også altid været, både i stort og i småt, og nej, jeg tror såmænd ikke, det kan kureres.... En dag havde jeg vundet en stor gevinst – nej, sgu ikke i skiløb, men i en eller anden norsk lodtrækningskonkurrence. Det var meget spændende, og viste sig at være knækbrød til et helt års forbrug... Jeg kunne vanskeligt slæbe det hjem! Ja, heldig har jeg skam også altid været....
1. **stemme:** Da vi flyttede hjem igen, fandt jeg snart et arbejde, først i Synoptik og siden hos Louis Nielsen. Her gør jeg brug af alle mine talenter og tager gerne en ekstra snak med både tilfredse og utilfredse kunder. Hvad vi snakker om i baglokalet, er jo ligesom vores egen sag....og jeg ved heldigvis, at jeg er ferm til det hele..

2. **stemme:** Kunst har altid interesseret mig, især fordi jeg er sikker på, at jeg selv har talent. Udstillinger over det meste af landet drøner jeg gerne til, men i praksis går jeg helst mine egne vegne. På kunsthøjskolen på Malta gad jeg ikke helt de opgaver, som læreren stillede, men fandt på lidt spås sammen med de andre kvinder....og gud, hvor var det billigt at køre i bus...!
3. **stemme:** Rejser er en anden passion, og Paris er faktisk mit andet hjem. Næppe andre kender byen så godt som jeg. Og Montmartre er mit yndlingssted. Men ork, i mange andre byer har jeg sat mine ben, ingen kender storbyers larm og pragt som jeg: London, Paris, Rom, Istanbul, Prag, Berlin, Dublin, New York – You name it! – Ingrid was there... ! og Ingrid her kan begå sig på de fleste sprog, men selvfølgelig især på fransk...
1. **stemme:** Om mig selv vil jeg derfor sige: jeg er byens smukkeste pige. Og jeg er eventyrlysten og modig. Fejres jeg selvfølgelig derfor gerne vil, og sig mig ærligt, hvem kan se det: At jeg i dag er blevet tres, er vel ikke et mirakel, men et mirakel er det sgu, at jeg er lige så skøn som altid...
2. **stemme:** Ja, mormor er jeg jo også blevet, og barnet i mig er aldrig glemt. Så med Clara og med Thomas kan jeg rigtig folde mig ud, selv om jeg undertiden tænker: ”Tak skæbne, hvor er det godt, at mine egne ikke længere er små, for at mor her har sit at passe, kan I vel alle sammen forstå.”
3. **stemme:** Dette var så lidt af min historie. Lidt, siger jeg, for jeg kunne selvfølgelig fortælle meget, meget mere... En fortæller har jeg jo også altid været.... Men tag nu jeres glas og skål med mig. Skål på Ingrid's historie, skål på livet og skål på hinanden
1. **stemme:** Jeg – Ingrid - længe leve, Hurra, Hurra, Hurra!